

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. Y stillet af Folketingets Miljøudvalg

Spørgsmål

Ministeren bedes forklare, hvorfor ministeren accepterer, at Sydfyn og projektholderne bliver urimeligt forskelsbehandlet i sagen om sænkning af den gamle udtjente færge Ærø Sund til anvendelse som kunstigt rev i det sydfynske øhav, når man har fået tilladelse til lignende projekter andre steder i landet, idet der henvises til ministerens svar på spørgsmål S 1117 den 19. marts 2014?

Svar

Indledning

Indledningsvist vil jeg sige, at der allerede er truffet afgørelse i sagen om færgen ”Ærø Sund” både i Kystdirektoratet og efterfølgende i Transportministeriet som klageinstans.

Siden er Kystdirektoratet flyttet til Miljøministeriet, men det ændrer ikke ved, der

er en minister, der har truffet afgørelse i sagen dengang den lå i Transportministeriet. Det synes jeg er vigtigt at hvis man ville tage sagen op igen er der brug for at der kommer væsentlige nye oplysninger i sagen før jeg vil gå ind og udfordre eller omgøre en afgørelse truffet af en anden minister. I afgørelsen forholder transportministeriet sig også til spørgsmålet om præcedens og de tidligere sager på området.

Der er ikke siden kommet nye oplysninger frem, som giver mig anledning til at tage sagen op igen. Jeg finder derfor ikke grundlag for, at gå langt ind i den konkrete sag. Men jeg vil gerne komme med nogle overordnede betragtninger om sagen og proceduren, når Kystdirektoratet behandler ansøgninger om anlæg på søterritoriet. Generelt vil jeg sige, at omfanget af afgørelser på dette område ikke er særlig stort. Der er således givet én tilladelse og to afslag.

Jeg har stor sympati for ønsket om at fremme turisme i det Sydfynske Øhav, og stor respekt for de store arbejde og det meget store engagement lokale ildsjæle har lagt i projektet. Helt overordnet har jeg stor forståelse for behovet for at tiltrække turister og skabe lokal vækst og jeg vil strække mig langt for at fremme turisme.

Men samtidig er det en samlet vurdering, der lægges til grund i disse sager, herunder at vi skal behandle havet med respekt. Denne sag viser, at det ikke altid er en enkel balance.

Jeg synes, at det er positivt, når vi kan skabe bedre betingelser for livet i havet ved at skabe

eller genskabe rev. Men det er også min opfattelse, at vi som udgangspunkt skal anvende naturlige materialer, som f.eks. ved skabelsen af Blue Reef ved Læsø.

Ærøsund og Glyngøresagen – ikke forskelsbehandling.

Jeg vil gerne forklare, hvordan Kystdirektoratet behandler ansøgninger om anlæg på søterritoriet efter kystbeskyttelsesloven. Hvilke overvejelser indgår i vurderingen af om en konkret ansøgning skal munde ud i en tilladelse eller et afslag og hvorfor jeg ikke mener, at det er udtryk for forskelsbehandling, når to sager får forskelligt udfald

Men inden da vil jeg kort redegøre for Glyngøresagen, hvor der blev givet en tilladelse.

I Glyngøresagen lagde Kystdirektoratet vægt på, at der var tale om etablering af en dykkerpark, hvis primære formål var uddannelse af dykkere, samt at sænkningen og driften af skibsvragene mm. ville blive forestået af en egentlig formaliseret institution for en sådan uddannelse.

I Ærøsundsagen lagde Kystdirektoratet vægt på, at det primære formål var kulturformidling og, at der ikke umiddelbart er behov for at etablere kunstige skibsvrag til rekreativ dykning, idet der i de danske farvande allerede findes mange skibsvrag, som er opstået ved, at skibe under sejlads er kommet ud for en ulykke og sunket.

I begge sager blev Naturstyrelsens høringssvar tillagt betydning.

I Ærøundsagen indhentedes Naturstyrelsen bidrag fra Miljøstyrelsen, som vurderede, at færgen som udgangspunkt burde håndteres i overensstemmelse med affaldshierarkiet, hvorefter genanvendelse af metallet er bedre end nyttiggørelse som f.eks. kunstigt rev. Naturstyrelsen noterede derudover, at havet ved sænkningen ville blive tilført en mængde bly samt, at biodiversitetseffekten ville være meget lokal omkring skibsvraget.

I sagen fra Glyngøre vurderede Naturstyrelsen, at sænkningen ikke ville være til hinder for opfyldelsen af miljømålet i vandplanen for Limfjorden. I høringssvaret indgik ikke en vurdering af affaldsproblematikken, hvilket ville have været hensigtsmæssigt.

Som jeg nævnte indledningsvist var Transportministeriet da man traf afgørelse i klagesagen i Ærøundsagen, opmærksom på, at der tidligere var givet tilladelse i Glyngøresagen og fremhævede i sin stadfæstelse, at der var forskel på de to sager.

Sagsbehandling i Kystdirektoratet

Når Kystdirektoratet træffer afgørelse i sager om nedsænkning af materiel på havbunden sker det efter høring af relevante parter, blandt andre Naturstyrelsen, berørte kommuner og Søfartsstyrelsen.

I høringen indhenter Kystdirektoratet oplysninger fra de andre myndigheder, som vurderer sagen ud fra eksempelvis sejladsikkerhed eller en miljømæssig vinkel.

Det er Kystdirektoratets opgave i sagsbehandlingen at koordinere disse mange forskellige oplysninger og inddrage dem i én samlet afgørelse.

Når Kystdirektoratet skal træffe afgørelse sker det således efter en bred høring og en konkret vurdering af en række hensyn blandt andet miljømæssige, økonomiske og sociale hensyn.

Kystdirektoratet har traditionelt lagt stor vægt på andre myndigheders høringssvar, men der kan også være situationer, hvor Kystdirektoratet ud fra en samlet vurdering når frem til en anden afgørelse, end den høringsparterne har anbefalet. To sager er sjældent ens, og derfor kan de få et forskelligt udfald.

Nyt administrationsgrundlag

Sagen om Ærø Sund rejser spørgsmålet om, hvad vi skal bruge havet til.

Søterritoriet er kendetegnet ved, at der er mange forskelligartede interesser og mange, der gerne vil bruge havet til noget: fiskeri, råstofindvinding, havvindmøller, kabler, rekreative formål osv.

Gennem de seneste år har Kystdirektoratet oplevet en stigende interesse for etablering af forskellige typer af anlæg og konstruktioner på

søterritoriet. Det drejer sig om alt fra tangproduktionsanlæg til rekreative projekter som snorkelstier.

Traditionelt har Kystdirektoratet hovedsageligt behandlet ansøgninger til eksempelvis lystbådehavne og moleanlæg. De nye typer af sager har bevirket, at der er behov for at inddrage flere hensyn i sagsbehandlingen end hidtil.

For eksempel er den miljømæssige påvirkning af et tangproduktionsanlæg helt anderledes end påvirkningen fra en lystbådehavn. Praksis fra de traditionelle anlæg - som lystbådehavne og moler - kan derfor ikke bare videreføres, fordi de nye sager kræver andre vurderinger.

Udviklingen giver altså anledning til at kigge nærmere på, hvordan vi fremover skal administrere havet, så vi finder en fornuftig balance mellem udnyttelse og beskyttelse af havet.

Det er klart, at regeringen er optaget af det sidste, men jeg anerkender også, at havet kan danne grundlag for erhvervsmæssige aktiviteter og dermed for vækst, når den kan ske på et bæredygtigt grundlag.

Derfor har jeg bedt Kystdirektoratet udarbejde et administrationsgrundlag for behandling af ansøgninger om tilladelse til etablering af anlæg med mere på søterritoriet, der er tidssvarende i forhold til den udvikling, der er sket i forhold til udnyttelse af havet.

Spørgsmålet om, hvad vi skal bruge havet til berører rigtig mange forskellige interessenter og jeg vil derfor lægge vægt på, at administrationsgrundlaget bliver til i en bredt inddragende proces.

Administrationsgrundlaget skal støtte op om sagsbehandlingen og skabe mere transparens, så man som ansøger ved, hvad der vil blive set på i sagen. Det vil fremadrettet også være med til at forhindre, at sagsforløbene bliver langvarige og komplicerede som i Ærø Sundssagen.

I administrationsgrundlaget skal der overordnet tages stilling til hvilke anlæg og konstruktioner, der kan tillades, i hvilke situationer og på hvilke vilkår. I forhold til konkrete sager vil der efterfølgende skulle foretages en konkret vurdering.

Jeg vil følge arbejdet og sørge for, at brugerne af havet inddrages tæt undervejs, så vi sammen kan få skabt en klar og tydelig retning for den fremadrettede administration.

Afslutning

Med et nyt administrationsgrundlag for Kystdirektoratets behandling af sager på søterritoriet vil det blive tydeligere for ansøgere, hvilke hensyn der vil blive lagt vægt på i sagsbehandlingen fremover.

Desuden vil jeg prioritere, at der i arbejdet med det nye administrationsgrundlag ses på muligheden for at anvende havet til nye og spændende idéer. Det er klart, at alt det

selvfølgelig forudsætter, at det kan ske på et bæredygtigt grundlag og uden at tilsidesætte hensynet til miljøet.